

[Forsvarsministerens åbningstale ved Sikkerhedsdagen den 19. januar 2006]

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til arrangørerne for at få lejlighed til at åbne dette arrangement.

Jeg kan forstå, at denne årligt tilbagevendende Sikkerhedsdag behandler forskellige emner inden for sikring og sikkerhed. I år er temaet reduktion af antallet af de brande, der har den ulykkelige udgang, at mennesker omkommer. Det synes jeg er et meget vigtigt tema.

Jeg er altid interesseret i at få lejlighed til at fortælle om, hvilket arbejde der bliver udført på mit ministerområde, og hvilke visioner og mål, vi har.

Efter at beredskabsområdet er flyttet fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet til mit ministerium, kan jeg også kalde mig for "brandminister". Det er en kærkommen afveksling for mig at beskæftige mig med dette

område – et område der interesserer mig meget, og som jeg gør en del ud af at følge med i.

I efteråret 2005 har jeg for eksempel selv overværet og deltaget i en evakueringsøvelse på en skole på Frederiksberg. For at gøre øvelsen så realistisk som muligt indgik der både røg, blå blink og redning af en person fra skolens øverste etage. Det var fantastisk at se, med hvilken ildhu og kompetence selv små skolebørn går til sagen.

Det er også glædeligt for mig at se, at fremtidens borgere allerede fra en tidlig alder bibringes holdninger og adfærd, der kan forhindre og begrænse brandulykker fremover.

I indbydelsen til dette møde fremgår det, at det er et paradoks, at der år for år omkommer ca. det samme antal personer ved brande i Danmark, selv om samfundet får stadig mere viden om, hvordan brand forebygges og bekæmpes.

Efter min mening må man til dette føje, at udviklingen har gjort dele af samfundet mere komplekst og sårbart, og at der hele tiden opstår nye risici. For eksempel gør øget brændværdi og nye elektriske apparater livet farligere. Flere personer end før i tiden bor alene, og også borgernes opførsel er forskellig i forhold til for eksempelvis 30 eller 50 år siden.

I Danmark er vi gode til at reagere hurtigt på den viden vi får. For eksempel blev der både efter Hotel Hafnia-branden i København i 1973 med 35 omkomne og efter diskoteksbranden i Göteborg i 1998 med 68 omkomne udarbejdet nye regler og taget nye initiativer. Senest har fyrværkeriulykken i Seest, hvor en brandmand omkom, givet anledning til en lang række nye initiativer.

Hvis der således ikke konstant blev arbejdet på sagen, kunne det efter min mening se meget værre ud.

Når dette er sagt, så synes jeg stadig, det er vigtigt, at vi løbende gør alt, hvad vi kan for at sikre, at antal-

let af brandskader er så lavt som muligt. Det gælder naturligvis ikke mindst de skader, hvor mennesker omkommer i brand. Alle initiativer, der kan bidrage til dette, hilser jeg velkomne.

Jeg kan forstå, at der i løbet af i dag præsenteres et nyt samarbejde, der har til formål at nedbringe antallet af brande og brandskader. Samarbejdet er etableret efter svensk forbillede. I Sverige har man således styrket forebyggelsen af brandskader ved at danne "November Bevægelsen" - en bevægelse, hvor en række organisationer i 2001 blev enige om at lægge kræfterne sammen i en koordineret indsats mod brand og brandskader.

Det er derfor med stor tilfredshed, at jeg noterer mig, at der her i landet nu kommer endnu flere spillere på den bane, hvor en række aktører allerede i dag udfører et ganske omfattende arbejde for at undgå og begrænse skaderne efter brandulykker.

Til daglig er det først og fremmest Beredskabsstyrelsen, der udøver myndigheden på brandområdet. Beredskabsstyrelsen udfører et stort arbejde, bl.a. med at bringe grupper af befolkningen holdninger og adfærd med henblik på at undgå brandulykker i forskellige situationer.

Jeg ved også, at Beredskabsstyrelsen er i besiddelse af en mængde viden, som kan anvendes, og som også bliver anvendt i dette arbejde - og ikke mindst - at en stor del af dette arbejde foregår i tæt dialog og samarbejde med andre myndigheder og offentlige og private organisationer.

For mig at se handler det om at fortsætte dette gode arbejde med at omsætte viden til forebyggelsesinitiativer. Brande slukkes nu en gang bedst med blæk!

I overensstemmelse med den gældende politiske aftale om beredskabet blev der i efteråret 2005 indført nye regler for indretningen det kommunale redningsberedskab. De nye regler betyder, at de hidtidige meget

detaljerede og centralt fastsatte krav til redningsberedskabet afløses af en dimensionering, som bygger på lokale risikovurderinger.

De nye regler betyder også, at kommunerne i langt højere grad end tidligere har incitament til at prioritere brandforebyggelse. Lidt populært sagt kan man sige, at det er billigere at investere i røgalarmer end i nye brandbiler.

Strukturreformen, der som bekendt er under gennemførelse, betyder at en lang række kommunale redningsberedskaber bliver lagt sammen i større enheder. De større enheder giver grobund for et styrket beredskabsfagligt miljø, lige som det vi allerede ser i de største kommuner i dag.

Jeg er derfor overbevist om, at når disse to store forandringer er gennemført, så er kommunerne endnu bedre rustet til arbejdet med at reducere antallet af brandulykker.

I løbet af foråret skal jeg sammen med de øvrige medlemmer af Folketinget forhandle en ny flerårig politisk aftale for redningsberedskabet på plads. Der har hidtil været tradition for brede forlig, og det håber jeg også vi kan nå frem til denne gang.

Jeg håber også, at resultaterne af drøftelserne i dag og det arbejde, der vil blive udført herefter, kan virke inspirerende for indholdet i det nye forlig. Det ser jeg frem til at høre nærmere om.

Med det sagt vil jeg ønske jer alle sammen et rigtig godt arrangement og håber, at I får en række gode og konstruktive drøftelser resten af dagen.

Tak for ordet.